

BÉKEHÍRNÖK

„A jövő a béke emberé”

XIV. (LXIV.) ÉVF. 24. SZ.

A MAGYARORSZÁGI BAPTISTA EGYHÁZ LAPJA

1970. DECEMBER 15.

A szeretet ünnepén

Mennyei jóra való igyekezet, szívbeli melegség jellemzi a karácsonyi ünnepelésre való készülődésünket! Dicsőre méltó jellemvonások ezek. A szeretet ünnepén az Isten szeretetére mutató igével szeretném elmélyíteni lapunk olvasóinak szívében a karácsony ünnepének drága kincsét, az Isten iránti és egymás iránti szeretetet. A karácsonynak is, mint minden ünnepnek megvan a maga sajátos hangulata. Ezek az ünnepi hangulatok azonban önmagukban nem elégségesek az ember igazi, maradandó boldogságának munkálásához, mert a hangulat az ünneppel együtt elmúlik. Szívünket olyan vágnak kell betölteni a karácsonyi ünnepelésre való készülődésünkben, amelyben nem az első betlehemi „csendes és szentséges éj” hangulatát akarjuk átélteni, hanem meg akarjuk érteni a karácsony titkát és magunkévá akarjuk tenni a karácsony lényegét: Isten üdvöztető akaratát, amely az Úr Jézus bizonygatója szerint így hangzik: „Úgy szerette Isten a világot, hogy az ő megszületett Fiát adta, hogy valaki hiszen őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” (Jn 3:16.)

Az Isten szeretetét meg kell érteni!

Istennel világot átfogó szeretetével a betlehemi jászolbölcsőnél találkozott az ember. Az angyali híradás szerint a pásztorok bepólyálva találtak rá a gyermek Jézusra. A testet öltött isteni szeretetet évszázadokon át pólyálgatta az egyházak tanítása éppúgy, mint az egyháztagok gyakorlata. A névleges keresztyénség ezért mindig kevesebbet lát meg és kevesebbet ért meg az Isten szeretetének kijelentéséből. Ha az Isten szeretetét meg akarjuk érteni, akkor félre kell tenni a keresztyénségben meghonosodott és a babonával határos szokásokat, hogy megérthessük, Isten nem az ünneplésben való megújulást, nem új ceremóniát, hanem az ő akaratának megértését várja tőlünk. Meg kell értenünk azt, hogy Isten szereti ezt a világot. Személyválogatás nélkül szeret minden embert. Lehet, hogy vannak olyan édesanyák, akik hiába vártak csak egy üdvözlő lapot is idegenbe szakadt gyermeküktől. Talán kioltotta szívéből a nagyvilág terhe, szennye és bűne a szülők iránti szeretet lángját. Másoknak meg a jólét, a tékozló élet bénította meg szívében az emlékezés és szeretet tiszta érzését. Vannak ezen az ünnepen is gyászoló, szenvedéssel, betegséggel küzdő emberek, akiknek egyedül kell taposni a sajátját. A mennyei evangélium, az Istentől jövő örömmel így hangzik felénk: Isten szeret minket. Nagy esemény az, amikor az evangélium üzenete elérkezik nemcsak a fülünkhöz, hanem a szívünkhöz is, és végigsimogatja megszomorodott lelkünket, letöröl szemünkről egy-egy könnyecpetet és reménysugárt gyújt életünk égén: Van valaki, aki szeret engem, áldozatos, önmagát értem feláldozó szeretettel.

Az Isten szeretetét el kell fogadnunk!

Ne felejtjük el se a karácsonyi ünnepi hangulatban, se pedig a szenvedések által való lehangoztságunkban, hogy Isten megtestesült szeretete a Megváltó Úr Jézus, a szívünk ajtajánál zörget és várja a bebocsátást. Az ajtónyitás hit által történhet. Az ő földre jövetelének célja, „hogy valaki hiszen őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen”.

Ha meg tudjuk érteni, hogy Jézus Krisztus nem ünnepi örömet, nem szívbeli hangulatot, hanem reménységet, hitet és örök életet akar adni az embernek, akkor nem nehéz sarkig kitárni szívünk ajtaját a betlehemi gyermek, a Jeruzsálemben megcsúfolt, keresztre feszített és halálból feltámadt Úr előtt.

Istennel irántunk való szeretete Megváltóval, Üdvöztővel ajándékoz meg minket. A sok ajándék mellett, amit szereteteinkől kaptunk, az énekíró szavai kérdezik tőlünk: „Bűnös, van-e hely szívedben, fogadni az üdv Urát...”? Krisztus befogadása által Isten gyermekei leszünk, és mint Isten megváltott népének tagjai, nemcsak a földi élet örömeit, hanem az örökkévalóság drága ajándékait is elnyerjük és e földi életünkben már hasznosítani, kamatoztatni tudjuk.

Az Isten szeretetét gyakorolni kell!

„Szeretteim, ha így szeretett minket az Isten, nekünk is szeretnünk kell egymást!” Ez parancsoló íge. A betlehemi pásztorokat a karácsonyi evangélium arra serkentette, hogy menjenek és győződjenek meg arról, amit nekik az angyalok a gyermekről mondtak. Nekünk pedig azt parancsolja az íge, hogy szeressük egymást úgy, ahogy az Isten szeret minket. Isten szeretete nem egy földrészre,

A Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa Elnökségének nyilatkozata

Mély megdöbbenéssel értesültünk arról a felháborító eseményről, hogy az amerikai légierő 1970. november 21-én több kötetlenségben bombatámadásokat intézett a Vietnami Demokratikus Köztársaság területe ellen és súlyos veszteségeket okozott a békés polgári lakosságnak.

A világ békeszerető embereivel és a magyar dolgozó nép társadalmával együtt határozottan elítéljük és megbélyegezzük az amerikai imperializmus provokatív agressziós cselekedetét, amely sérti a VDK szuverenitását és területi sértetlenségét, veszélyezteti polgárainak életét és biztonságát, megszegi a VDK bombázásának feltétel nélküli beszüntetésére tett amerikai ígéretét, s újból azt bizonyítja, hogy az amerikai békeszólások értéktelenek, az Egyesült Államok békejavaslatai nem ösztentek.

Az Egyesült Államok kormányát és személy szerint annak elnökét terheli a felelősség azért, hogy az indokínai félsziget és Délkelet-Ázsia térsége háborús tűzfészekké vált. A felújított eszkalációs, terrorisztikus harci cselekmények az egész világ békéjét fenyegetik, s más imperialista köröket is arra bátorítanak és ösztönöznek, hogy vitás kérdéseket a fegyveres erőszak útján kísérleljenek meg megoldani, vagy szuverén államok ellen fegyveres katonai intervenciót hajtsanak végre. Világszerte milliók tekintenek mély nyugtalansággal és növekvő aggodalommal az erőszakra épülő kalandor politika eme egyre nagyobb méretű és egyre durvább megnyilvánulásaira, amelyek ma fokozottabb mértékben veszélyeztetik a nemzetközi helyzetet, mint valaha.

Támogatjuk a békeszerető erők ama követelését, hogy az Egyesült Államok vállaljon kötelezettséget arra, hogy nem ültesse fel a VDK bombázását, azonnal vonja ki csapatait Vietnamból, vessen véget a vietnami katonai agresszióknak, és kövessen el mindent, hogy kialakulhassanak az indokínai félsziget és Délkelet-Ázsia békés helyreállításának feltételei.

A világ haladó közvéleményével együtt szolidaritásunkról biztosítjuk az amerikai imperialista agresszió ellen, függetlenségéért és szabadságáért hőiesen küzdő vietnami népet.

Budapest, 1970. november 25.

D. Káldy Zoltán sk.,
evangélikus püspök,
alelnök

Palotay Sándor sk.,
a Szabadegyházak
Tanácsa elnöke,
alelnök

Szamosközi István sk.,
református püspök,
alelnök

Dr. Pálfi Miklós sk.,
evangélikus teológiai
professzor,
az Ökumenikus Tanács
főtájkára

nem egyes emberekre, nemcsak a keresztyénekre, hanem az egész világra szóló, minden emberre kiterjedő szeretet. Nem elégedhetünk meg saját szeretetünkkel, nem állíthatjuk fel magunknak a módot, vagy a határt a szeretet gyakorlásában. Le kell borulni a betlehemi gyermek jászola előtt, önmagunkat megalázva, és fel kell tekinteni lelki szemünkkel mennyei Atyánkra. Meg kell hallanunk és mélyen át kell gondolnunk az angyalok által közölt isteni üzenet lényegét és tartalmát. Bűnbánatot kell tartanunk afelett, hogy nem tudta és ma sem tudja megérteni az ember az Isten akaratát. Nem tudja, vagy talán nem is akarja azzal az önzetlenn és önfeláldozó szeretettel szeretni az ember az embertársát, felebarátját, amely szeretetre a mi Urunk Jézus Krisztus tanított minket és példát mutatott nekünk. Ha megértene az ember az Istennel e földi életünkre vonatkozó akaratát, ami béke és egymás iránti jóakarat, akkor elhalna az emberek szívében az önzés, a faji gyűlölet, a gyengébb ember, vagy nép kizsákmányolása, és úrrá lenne az ember életében a segítőszándék és a testvéri szeretet.

Nem ünnepelehetünk teljes örömezzéssel karácsonyi ünnepet addig, amíg Indo-Kínában és Közép-Keleten vagy bárhol a föld bármely pontján fegyverek pusztító munkája zavarja meg a békét, és a legdrágább értéket, az életet semmisíti meg.

Amikor karácsonyi ünnepelésünkben hálaadással fogadjuk el Isten nekünk felkínált szeretetét, tűzzük célul magunk elé a betlehemi angyalok énekében kinyilvánított isteni akarat munkálását: „Dicsőség a magasságban Istennek, e földön béke és az emberekhez jóakarat.”

Laczkovszki János

„Mert úgy szerette Isten e világot...”

Isten szeretetének köszönheti az egész világ, hogy karácsonyt ünnepelhet. Karácsony a szeretet és a békeség ünnepe. Karácsonykor leszáll az ég a földre. Karácsonykor megnyílnak az egek és az angyalok kara zeng énekeket. Karácsonykor csillag gyűl ki az égen, s utat mutat Betlehem felé, a világ zarándokainak. Karácsony a keresztyénségnek legkedvesebb ünnepe. Zordon fenségével és lesújtó gyászával megráz bennünket nagypéntek, csodálatosságával felemel és magával ragad hűsvét; magasba röpit és szárnyakat ad a Szentlélek ünnepe; de a lélek békecséje, melege és szeretete karácsonykor ragyog fel. De felragyog-e mindenütt? Ma, amikor lábunk alatt vulkáni erőktől morajlik a föld, amikor az örök gyűjtőgató a gyűlölet, azt a pillanatot várja, hogy újra lángboríthatja a világot; vajon felragyog-e mindenütt? Hiszen százmilliók lelke mélyen ott van a vágy a békecséje után és mégis vár folyik és még sincs békecséje a földön. Mintha Jeremiás próféta felkiáltását hallanám: „Házugsággal győgyitgatják az én népem leányának romlását, mondván: békecséje, békecséje és nincs békecséje!” (Jer 6:14). És ebbe a békétlen világba zendül bele a karácsonyi angyali himnusz, mely Istennel dicsőséget, a jóakartú embereknek békecséjét hirdet! Békecséje, jóakarat, közel kétezer éve zeng immár a megváltó Ige, amely testvéri közösségbe, az áldott békecséje kötelekebe hívja ezt az embervilágot.

Békecséje: Istennek legszebb gondolata, embernek legforróbb vágya, ne távozz el tőlünk, hanem jöjj, mint égi fényesség, biztató hang, mely átjárja ezt a világot, a mi életünket. Legyen ez öröm a mi számunkra, mert az örökkévaló Isten üzenetét küld nekünk. Azt üzeni, hogy eszményképet, küldött néked, aki a jászolbölcső alázatos mélységéből indult ki és a galgatai gyötrelmeken át emelkedett a dicsőségbe. Menj utána, bárhova vezet, mert az az út az igazságnak, megdicsőülésnek az útja. A szeretetnek, békecséjének az útja. Ezt az utat keresi a világ, mert ezen az úton a szeretet az a kulcs, mely megnyitja a békecséjéhez vezető utat. Isten szeretetének jele a betlehemi jászolbölcső kisdede: Jézus! Ez a szeretet arra kötelez bennünket, hogy szeressük egymást. Ne mástól várjuk a szeretetet, hanem mi adjunk abból másoknak. Mert Jézus Krisztus tette nyilvánvalóvá az Isten szeretetét. „Az által lett nyilvánvalóvá az Isten szeretete bennünk, hogy az ő megszületett Fiát elküldte az Isten e világra, hogy éljünk általa. Nem abban van a szeretet, hogy mi szerettük az Istent, hanem hogy ő szerett minket. És elküldte az ő Fiát, engesztelő áldozatul a mi bűneinkért.” (1 Jn 4:9-10).

Hadd zengjen fel a csillagos éjszakában a mennyei kórus, az angyalok kara, hadd jusson el minden fülhöz és szívhez: „Dicsőség a magasságos menyekben az Istennek és e föllön békecséje, és az emberekhez jóakarat.” (Lk 2:14).

Somogyi János

Kegyelemben gazdag, békecséjes karácsonyi ünnepeket
kivánunk lapunk minden kedves olvasójának:

a Békehírnök Szerkesztősege

Kövek az oltárhoz

Igehirdetés a Hajdúböszörményi Szeretetház 60 éves fennállása alkalmából

Az élő hit hősie korszakában az ember, vagy egy nép, valami rendkívüli eseményben találkozott Istennel. Ennek a megtapasztalt Istennel a tiszteletére emelték az oltárokat. Így épült a betheli oltár ott, ahol Jákob látta a megnyilatkozott eget (1 Móz 28:18–20). Így cselekedett Sámuel, midőn népét Isten az élet és a halál tusájából a filiszteusokkal szemben megmentette. Erre felelt az emlékezés, a hála és reménység szavával a néma kő.

Ezen ünnepi alkalommal, amikor a hajdúböszörményi Szeretetház 60 éves fennállásáról emlékezünk, építsünk mi is egy oltárt. Ezt az oltárt most három kőből rakjuk össze:

Az egyik kő legyen az emlékezés kőve.

Emlékezzünk azokra a hívő testvéreinkre, akik 1910-ben, 60 esztendővel ezelőtt, indítva a Szentlélektől, megértették az Ige szavát: „Aki azért tudna jót cselekedni és nem cselekszik, bűne az annak.” — Itt, Hajdúböszörményben, összefogtak, s az egyetértés, a szeretet jegyében megszervezték, létrehozták a baptista szeretetházat, az elaggottak otthonát.

Emlékezzünk azokra az áldozathozókra, akikben testet öltött az Ige: „Nem minden, aki ezt mondja nekem: Uram! Uram! megvan benne a mennyek országa; hanem aki cselekszi az én mennyi Atyám akarát.” Aik nemcsak imádságaikkal, hanem filléreikkel, terményadományaikkal, munkájukkal járultak hozzá ahhoz, hogy szeretetházunkban békességes nyugalomban, anyagi gondoktól mentesen készülhessenek az Úrral való nagy találkozóra megfáradt testvéreink.

Emlékezzünk mindazokra, akik a múltban és jelenben is meg tudták és meg tudják osztani kenyerüket, abban a hitben és reménységben, hogy ezzel nemcsak az elaggottakkal tesznek jót, hanem így gyűjtik azokat a kincseket, amelyeket sem a rozsda, sem a moly nem emészt meg.

Emlékezzünk szeretetházunk életszínvonalának emelkedésére. A 60 esztendő alatt Urunk kegyelmes gondviselése, gondnoktestvéreink jó szolgálata, a megértő szívek önkéntes áldozata folytán az életszínvonal tekintetében nagy lépésekkel jutott előre.

Áldjuk Istent Kolozs József lelkipásztor testvérünkért, aki pásztori munkája mellett a szeretetház gondnoki teendőit is végezte. Áldjuk Urunkat Láncki Ferenc testvérért, aki Kolozs József testvértől 1956. május 1-én vette át a gondnoki szolgálatot. Láncki testvér is, mint elődje, becsületes, hívő szívvel, felfelé nézve, az Urat figyelve végezte és végzi szolgálatát. Elsősorban miszist, lelki szolgálatot lát benne, nem kenyérkereseti lehetőséget. Küldetést érezve végzi hitvesével, leányával, munkatársaival együtt a fáradtságos munkát. Végzik ezt azért is, mert hiszik, hogy egy megmarad, mit Jézusért tesznek. Isten áldása kíséri Láncki testvér lelki és gazdasági ténykedését. A jó Isten áldásától kísért szorgalmas, a jó Isten áldásától kísért szorgalmas,

belterjes gazdálkodásából eredően a 15 év alatt a következőkben gazdagodott szeretetházunk: az épület korszerűsítése, régi ablakok kicserélése, új gondnoki lakás építése, fürdőszoba, betegszoba, cserépkályha építése, 28 egységes fehér szekrény vásárlása. Étköző és előszoba berendezése, 54 méter új betonkerítés megépítése.

Láncki testvérünk társadalmi jó munkájáért egyszer ezüst-, más alkalommal pedig bronzérem kitüntetést kapott. S most, amikor emlékeztünknek mindezt felidéztük, *tegyük le a második oltárkővet, a hálaadás kővét.*

A hálaadás kővével akkor tudjuk az oltárt építeni, ha emlékeztünkben, szívünkben él az Isten jótéteménye. Hálát adni csak az ember tud, aki megérezte és megtapasztalta a jót. Szeretetházunk 60 éves fennállása, áldásos szolgálata az Úr gondviselő jóságáról beszél. Nem jutottunk anyagi csődbe. Mindaddig terített asztalhoz ülhetek öreg testvéreink.

Készítsen bennünket hálára, hogy Isten eszközül használ bennünket mások boldogítása, megsegítése, az Ő országa építése terén. Milyen hálára kötelez minket az, hogy Isten a por és hamu közül kiválasztott, és mint legfelségesebb művész, életre, szolgálata teremtett. Szeretetházaink létében Isten az egyik legszebb szolgálata adott nekünk alkalmat. És hogy e téren szolgálhattunk és szolgálhatunk, legyünk érte hálásak az Istennek.

A hálaadás kővét azok tudják oltárra tenni, akik mint Sámuel, érezték az Isten segítő hatalmát és eltelt a szívük háládattalossággal. Azért kövessük mi is Sámuel példáját.

Az emlékezés és hálaadás után *tegyük le a harmadik kővet, s ez a kő: a reménység kőve.*

1965-ben a szeretetházunk számláján több mint 200 ezer forint adósság volt, a halaszthatatlan beruházások miatt. Ma nincs adósságunk. Az apostol szavaival szólók tehát: „Annakokáért mi is, kiket a biznyságoknak ily nagy fellege vesz körül, félretéve minden akadályt és a megkönyékező bűnt, kitartással fussuk meg az előttünk levő küzdőtér.” (Zsid. 12:1). Sámuel nemcsak hálát érzett szívében, hanem reménykedett is. Bizott az Isten további gondviselésében. Ezt tesszük mi is. Reménységünk alapja, hogy Isten az özvegyek, árvák Istene, gondviselő Isten. Gondviselője nemcsak szeretetházunknak, hanem minden embernek. Akiért a legdrágábbat adta az Atya, azt Ő meg is becsüli, annak gondját viseli.

A Golgotán kifolyt vér kezesség arról, hogy Isten gondot visel rólunk. Higgyük, hogy az Ő királysága alatt nincsen reménytelen helyzet, elvesztett ügy, vigasztalan szomorúság. Ezért hittel és reménységgel tegyük továbbra is szeretetházaink sorsát Urunk kezébe, engedelmeskedvén a Szentléleknek, aki alkalmassá tesz minket a másokért való szép szolgálatra.

Lázi Sándor

BEETHOVEN

A művészvilág e napokban emlékezik meg minden idők egyik legnagyobb géniusza, Ludwig von Beethoven születésének 200. évfordulójáról. Amikor a legnagyobbak között említjük, ezzel még nem mondunk semmit. Mert ugyan ki mérheti ki a tengert? Ki mérheti fel annak nagyságát? S ki tarthatja fel a mélységek rejtett világát?

Neve már régen fogalom. Zenéjének az embermilliókhoz szóló s mindig aktuális üzenete még a laikusok szívét is megdobogtatja. A fiamand származású, és 1770. december 16-án Bonnban született zeneköltő életútja a Rajna mentétől a dunaparti császárvárosig, a mélységek és magasságok között halad. Az első függetlenített művész, aki nincs kiszolgáltatva főpapok és főurak kénye-kedvének, mert „a szabadságot mindennél többre becsülte”. Korai árvasága idő előtt megtanította az önállóságra. Innen származik zárkózottsága, amit csak elmélyít az alig harminc esztendősen jelentkező gyógyíthatatlan fülbaja. Ez nemcsak magánossá, de bizalmatlanná is tette; „embergyűlölnék kellett látszanom, holott oly kevéssé vagyok az” — írja egyik levelében.

Művészi pályáján ifjú korában Haydn és Albrechtsberger irányítják kezdő lépéseit; érett korában a nagy J. S. Bach művei az útjelzői hatalmasan kibontakozó művészetének, akinek életműve lett művészi hitvallásának alfája és omegája. Ezért kiált fel az elragadtatás hangján: „Nicht Bach, Meer sollte er heißen!” (Nem patakknak, hanem tengernek kellene őt nevezni!) Művészi útjának legjelentősebb alkotásai kilenc hatalmas szimfóniája, tekintélyes mennyiségű zongoraműve s kamarazene kompozíciói és nem utolsósorban egyházzenei alkotásai (C-dúr mise, Missa solemnis, Krisztus az olajfák hegyén, kisebb kórusművek stb.).

A kutatások fényében világosan feltárult mélységes istenhite. Olvasmányából következtetve határozottan pozitív kereszténynek mondható. Missa solemnisének komponálása kezdetén írja: „Remélem, Isten meg fogja világosítani elmémet, hogy gyenge erőmmel elkészíthessem” — amely: „Szívvel fakadt, bárcsak találna is utat a szívhez” — írja a Kyrre élére. Egyik legdrágább természetfelfutató művében, a VI. (Pastoral) szimfóniájának írása közben állt fel a naivlóiába: „Már a mezőn állo fa is — úgy érzem — azt

A 6. versben a Messiás neveiről van szó. A név a Bibliában rendszerint szimbolikus. A névadó megpróbálja egy szóban tömören jellemezni az illetőt (pl. Jákob-csaló, Sára-fejedelem-asszony, Cippóra-madárka stb.). A Messiás lényegét képtelen egy szóban kifejezni Esaiás. Jézus Krisztust közel 300 megkülönböztető jelzővel illeti a Biblia. A próféta itt ötöt említ. Vegyük sorra őket!

I. Csodálatos

Értelmezve: a megszokottnál szebb, teljesebb, tökéletesebb, ezért ámulatra, csodálatra készítő, rendkívüli, szokatlan.

Jézus Krisztus, mint ember, a „megszokottnál”, az átlagembernél, de a legtökéletesebb „zseninél” is tökéletesebb, teljesebb volt. Mindenben hasonlított hozzánk, de mentes az emberi tökéletlenség forásától, a bűntől. A próféták hiányosságokkal küszködő emberek voltak. Jézus csodálatosan tökéletes. Jézus Krisztus az emberi és isteni teljesség maximuma. Mint Isten, a szentháromság teljes jogú tagja. A „csodálatos” héber megfelelője (PELE) azt is jelenti, hogy „jellemző ismertetőjele”. Ha valakinek vannak „különös ismertetőjelei”, akkor Jézusnak igen. Csak a legjellemzőbbekre gondoljunk: a sebek. Ezekről ismert meg Tamás is. A legcsodálatosabb, hogy ezek a sebek értünk vérezték. A PELE azt is jelenti, hogy „feltűnővé lett”. Igen, feltűnő volt születése (csillag, bölcsek, angyalok), tanítása (12 éves korában és attól kezdve, amikor csak beszélt), csodatevő ereje, egész élete, halála, föltámadása, távozása.

Eszevett-e már ezt a feltűnően csodás személyt? A te számodra feltűnt-e már...?

II. Tanácsos

Értelmezve: királyi tanácsos; ügyintéző, aki tanácsaival ellátja a rászorulókat: egy ország külföldi képviselője.

Jézus Krisztus a Menny képviselője a Földön. Isteni tanácsos. A legszege nyebb nyomorultat éppen úgy tanácsolja, mint az uralkodókat, ha igénylik ezt. Nem toladó (csendes kopogtat csupán). Az Ő tanácsai a legjobbak, hisz mindentudó Isten. Itt, a földön, egy egészen más, nem anyagi, hanem szellemi ország képviselője („az én országom nem e világból való”). A politikai életben is van tekintélykülönbség egy nagy és egy kis ország képviselője között. Jézus a legmagasabbrendű és leghatalmasabb (téren és időn kívüli) ország fejedelmeképviselője. Nem angyalt küldött (MALÁK, ANGELOSZ-küldött, követ (angyal), hanem ő maga, a király képviseli országát. Vele, a földre a Menny költözött. Környezetében a Menny előízét érezhetjük. Így érthető meg az, hogy az örök élet nem a halállal, hanem a földreszületéssel kezdődik. Ha valaki itt Krisztussal él, az a halál után is az ő uralma alatt marad, ahogy Pál apostol fogalmaz: „a Krisztusnál”.

A Béke-fejedelem

Esaiás 9:1–7

A földi követségek menedékjogot adhatnak. Keressünk védelmet az Ő tanácsoskörében!

A héber kifejezés (JÓÉC) a tanácsadás mellett jelent tanácsküldést, figyelmeztetést is. Jézus tanácsot küld a Szentlélek által, szolgálai keresztül. Tanácskövetítő „levél” az Ige. Az üzenetek mindig a legpontosabban érkeznek. Olykor „titkosírással”, és nekünk kell fáradni a megfejtéssel. Fontos segítség ilyenkor az ima. Van olyan eset is, hogy nem könnyű jótanácsot kapni. Fáradtságba, esetleg pénzbe kerül. Jézus ingyen tanácsol, de nem hangosbmondóval, vagy gombnyomásra. Elképzelhető, hogy azon a gyülekezeti együttlétén szeretne az Ige által tanácsolni, amelyre nincs kedved elmenni! Tanácsaiban szinte mindig föllehet az intés (vö. Jel 1–3. r.). Erdemes ráhallgatni.

III. Erős Isten

Minden dolog megcselekvésére elég erős. Nincs előtte lehetetlen, Mindenható. Hatalmas erejét soha nem használja pusztításra, mindig épít vele. Tökéletes védelmet is jelent számunkra ez az erő. Az ő feladata volt a legnagyobb e világon, és volt ereje hozzá. A legnagyobb dicsőségből (Menny) a halál birodalmáig (SÖÖL) alázta magát, önként. Ő volt az egyetlen, aki mint Erős Isten (EL GIBBÓR) képes volt az ember megmentésére. Erre a feladatra minden más (teremtény) élő alkalmatlan volt.

IV. Örökkévalóság Atyja

Szösz szerint (ABI AD) Atya mindvégig. A folyamatoságon túl — hogy ti. Jézus Krisztus Örök Atya — szabad arra is gondolni, hogy a mi számunkra az örökkévalóság adója.

Isten előzetes kijelentése értelmében az ember, amikor evett a jó és gonosz tudásának fájáról, meghalt. Bizonyítja ez az ige, hogy Isten szemében a halál nem a földi élet vége, hanem az engedetlenség kezdete. Isten számára a szeretett teremtmény nem kívánatos hullává vált. Az örökkévalóság az ember számára megszűnt. Jézus Krisztus szerzi vissza számunkra azzal, hogy az ellenünk szóló kézírást, „a bírósági döntést” felszögezi a fára. Általa van újra örök életünk.

V. Békesség Fejedelme

A „békesség” szó sokjelentésű. Egy-egy jelentéskörhöz kapcsolódva jellemezzük a mi Urunkat, a Békesség Fejedelmét (SZÁR SÁLÓM).

1. Országok közötti béke. Jézus ennek is fejedelme. Tanítása tökéletes béke alap: „szeressétek ellenségeiteket...”, „ha arcu utnak...”, „ha kővel dobna meg...” Nem akar öldöklést.

2. Egy közösség tagjai közt uralkodó nyugalom, egyetértés, melyet nem zavar a viszálykodás. Gondoljunk egy gyülekezetre! Jézus tanításából csupán egyet ragadjunk ki: „arról ismernek meg benneteket, ha egymást szeretni fogjátok...”

3. Egy-egy ember csendes, nyugodt, kiegyensúlyozott lelkiállapota, a lélek, a kedély, a lelkiismeret zavartalanossága, bántatlansága. Egy-két pregnáns ige Jézus ajkáról: „Ne nyugtalankodjék a ti szívetek...”, „békességet hagyok néktek...”

4. Örök békesség. A halál utáni békességet, az üdvözültek nyugalmát, ahol nem lesz sírás stb. szintén Neki köszönhetjük. A Menny békéjének is fejedelme Ő.

5. Jólét. Jézus nem eszményíti a szegénységet. Maga ellene dolgozik (5000, 4000 férfi megvendéglése, csodás halogás stb.). Azt tanítja, hogy a szegényeknek adjunk. Karácsony az ajándékozás ünnepe. Jézus életét ajándékozta, de kenyeret, gyógyulást is adott. Tőlünk is elsősorban életünket várja, de nem közömbös szolgáltatainkkal kapcsolatban sem. Erre vonatkoznak a pohár vízzel, beteglátogatással kapcsolatos ítélő kérdések.

6. Boldogság. A Hegyi Beszédhen részletesen kifejti a boldogság feltételeit. Igenli az örömet, a boldogságot.

7. Biztonság, épség, barátság, jövőszony. Legvagyta biztonságunk veszélyeztetőjét, a Sátánt.

Uralma növekedésének nem lesz vége.

Karácsony evangéliuma: megszületett a Békefejedelem!

Ifjú Almási Mihály